

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.093/2022/4.

A felperes:

(felperes neve) (tartózkodási helye:bv. intézet)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Arthur ügyvéd ((ügyvéd címe))

Az alperes:

(alperesi bv. intézet) (címe.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Némethy Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Némethy Barbara; ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Kártérítés és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:Szegedi Törvényszék, P.20.197/2020/13.

A fellebbezést benyújtó fél, a fellebbezés száma:

Felperes, P.20.197/2020/14.

V É G Z É S

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes kapcsolattartási joga megsértésére alapított kereseti kérelem tárgyában hozott döntését **hatályon kívül helyezi** és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes eljárási költségét 40 000 (negyvenezer) Ft-ban, az alperes eljárási költségét 50 000 (ötvenezer) Ft-ban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] Az alperes a jogerős ítélet alapján szabadságvesztés büntetését tölti az alperesi intézetben. Vele szemben 2019. szeptember 16. - 2019. október 4. napja közötti magánelzárás fenyítést alkalmaztak, amelynek érdekében áthelyezték az alperesi intézet 2. szintjén lévő egyszemélyes zárkába, ahol a holmija tárolására a folyosón biztosítottak szekrényt. A felperes 2019. szeptember 17. napján látta, hogy egér járt a szekrényében, ami megrágcsálta az ott elhelyezett tisztasági felszereléseit és élelmiszereit. Ennek észlelését követően az esetet szóban jelezte a szolgálatos őrnök, majd a nevelőnek. Miután a jelzésére intézkedés nem történt, nevelője javaslatára 2019. szeptember 26. napján írásos panaszt készített, amelyet 2019. szeptember 19. napján adott le. Időközben - 2019. szeptember 26. napján - a szekrényt lecserélték olyan bútorra, amelybe az egér nem tudott bejutni. Az alperes 2019. szeptember 28. napján a felperes szekrényében elhelyezett ruháit tisztákra cserélte.

[2] A fegyelmi elkülönítésben töltött két hét alatt az alperes a felperes részére négy alkalommal biztosított lehetőséget, hogy ügyvédjét telefonon felhívja.

[3] A felperes kártérítési igényt jelentett be (kb. 8500 Ft összegben), arra hivatkozva, hogy a fogdai elhelyezés alatt a szekrényében lévő kávé, élelmiszert és tisztasági készletét egy egér megdézsmálta. Személyes meghallgatásakor a kárigényben foglaltakon felül nem hivatkozott arra, hogy a magánelzárás 14 napos tartalma alatt három alkalommal tudta hívni az ügyvédjét, a kártérítés összegeként 350 000 Ft-ot jelölt meg.

[4] Az alperes a 2019. december 11. napján hozott 30528-12/1094-4/2019. számú határozatában a kártérítési igényt elutasította, azt a felperes 2020. január 7. napján vett át.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes a kártérítési határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes megsértette az egészséghez fűződő személyiségi jogát, amikor őt arra kötelezte, hogy személyes tárgyait, tisztasági felszerelését és élelmiszereit olyan szekrényben helyezze el, amelyben rágcsálók járkáltak napokon keresztül. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette a kapcsolattartási jogát azzal, hogy számára a 14 napos időtartam alatt mindössze három alkalommal tette lehetővé az ügyvédjével történő telefonálást és ebből a három alkalomból is csak egyszer sikerült az ügyvéddel ténylegesen beszélnie. Kérte az alperes kötelezését 8000 Ft kártérítés és 342 000 Ft sérelemdíj megfizetésére. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2), (3), 2:43. § a), 2:51. § (1) a), (2), 2:52. § (1), (2) és (3), 2:53. §-ára, 2:54. § (1), 6:518. §, 6:519. §, 6:520. §-ára, 6:522. § (1) és (2), 6:527. § (1) bekezdésére és a 6:532. §-ára alapította.

[6] Indoklásként azt adta elő, hogy fegyelmi elkülönítésének ideje alatt egy egér megrágta a szekrényben tartott élelmiszereit, tisztasági felszereléseit. Ezek értéke mintegy 8000 Ft volt. Az észlelést követően azonnal jelezte a szolgálatos őrnök és a vezető nevelőnek, de napokig nem történt intézkedés. A szekrényét 10 nap múlva cserélték le és 12 nap múlva a szekrényben tárolt ruháit. A rágcsáló jelenléte miatt fertőzési veszélynek volt kitéve és csak a véletlennek köszönhető, hogy nem betegedett meg. A fegyelmi elkülönítés két hete alatt számos alkalommal jelezte, hogy szeretne az ügyvédjének telefonálni, de erre csak három alkalommal biztosítottak lehetőséget. Mindössze egyszer sikerült ügyvédjével ténylegesen beszélnie. Az alperesnek biztosítania kellett volna, hogy ügyvédjével minden alkalommal beszélni tudjon, amikor annak engedélyezését kérte. A fegyelmi elkülönítés alatt jelen perbeli képviselője védőként járt el, akivel való kapcsolattartás személyiségi joga. Ennek elmulasztása sértette kapcsolattartási jogát. Az egészséghez, illetve kapcsolattartáshoz fűződő

személyiségi joga megsértése folytán előállott nemvagyonai sérelme kompenzálására 342 000 Ft összegű sérelemdíjra tartott igényt.

[7] Az alperes védekezésében a kereset elutasítását kérte, vitatva annak mind jogalapját, mind összecszerúságát. Nem ismerte el, hogy a felperes 2019. szeptember 16. napján jelezte, hogy egér járt a szekrényében és állította, hogy a felperes panaszát 2019. szeptember 27. napján terjesztette elő, melyet megelőzően panaszt nem tett. A panaszt követően azonnal intézkedett, új szekrényt biztosított, megrendelte a rágcslóírtást, lecserélte a felperes fektetési anyagát és formaruházatát. Az érintett körletrészen előzően 2019. július 10. napján volt rágcslóírtás, de a panaszbejelentését követően soron kívül is megtörtént 2019. október 17. napján. Hivatkozott a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI.3.) NM rendelet (R.) 4. mellékletének 7. pontjára és arra, hogy a rágcsló megjelenését követően rendkívüli írtást is megrendelt, ezért mulasztás nem terheli.

[8] A kapcsolattartási joggal összefüggésben hivatkozott a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bvtv.) 172-173. §-ára. Állította, hogy nem sértette meg a felperes kapcsolattartási jogát. A felperes figyelmen kívül hagyta a Bvtv. által biztosított egyéb kapcsolattartási lehetőségeket. Vitatta azt is, hogy a felperes számos alkalommal jelezte telefonálási szándékát. A felperes igényének megfelelően 2019. szeptember 16., 18., 23. és 30. napján engedélyezte a telefonálást. A kérdéses időben a felperes nem állt büntetőeljárás hatálya alatt, polgári peres eljárásról sem volt tudomása, erre vonatkozóan a felperes jogi képviselőjének adott meghatalmazást nem csatolt, ezért a jelen perben eljáró képviselőnek sem védői, sem jogi képviselői meghatalmazása nem volt. A jelen perbeli jogi képviselőt baráti kapcsolattartóként kérte felperes regisztrálni, így akkor sem sértett volna jogszabályt, ha egyáltalán nem engedélyezi a telefonálást a magánelzárás ideje alatt.

[9] A sérelemdíj iránti igényt illetően a Kúria Tanácsadó Testületének többségi álláspontjára hivatkozott, amely szerint a jogsértés megállapítása, valamint az objektív szankciók megítélése mellett a bíróság elutasíthatja a sérelemdíj iránti keresetet, ha a sérelmet szenvedett felet nem érte olyan nemvagyonai sérelem, amely sérelemdíj megítélésére alapot adhatna. Utalt a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma 1/2013. (VI.17.) számú határozatával elfogadott kollégiumi és a BDT. 2011. 2576. számú döntésre is. A felperest nem érte nemvagyonai sérelem, vagy hátrány, ami bizonyítandó tény, amit a felperes nem bizonyított. A kártérítési igény kapcsán előadta, a felperes nem bizonyította a rágcsló által megrágott termékek értékét, és azt sem, hogy valóban az általa felsorolt termékek voltak a szekrényben.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A Ptk. 6:518-519. §-a, valamint 1:4. § (1) bekezdése alapján a kártérítési felelősség megállapításának konjunktív feltételeit idézte és megjegyezte, hogy a felperes bizonyítási kötelezettsége körébe tartozott, hogy az alperes neki kárt okozott és e kárnak az összecszerúsége, míg az alperes a felelősség alól annak bizonyításával mentesülhetett, hogy magatartása nem volt felróható.

[11] Nem vitatott tény volt, hogy az alperesi intézet azon részén, ahol a felperes fegyelmi büntetését töltötte, a folyosón elhelyezett szekrényben egér járt. Az alperes vitatta, hogy a felperes rendelkezett a hivatkozott élelmiszerekkel és tisztasági felszerelésekkel. Beszerezte a fegyelmi büntetés miatti fogdába helyezést közvetlenül megelőzően a felperes által vásárolt élelmiszerek listáját, azt összevetette a felperes által megjelölt károsodott élelmiszerekkel és tisztasági felszerelésekkel, majd megállapította, hogy azok egymásnak megfeleltethetők. A

rágcsáló jelenléte az alperes részéről nem volt vitatott, ezért azt a következtetést vonta le, hogy a felperes élelmiszerei a rágcsáló kártétele miatt fogyasztathatlanná, egyéb tárgyai használhatatlanná váltak.

[12] A felperes az alperes jogellenes magatartását abban határozta meg, hogy nem biztosított a Bvtv. rendelkezései szerint egészséges, rágcsálómentes környezetet, mellyel szemben alperes állította és okiratokkal igazolta, hogy az R. 4. melléklet 7. pontjában foglalt előírást teljesítette. Csatolt arra vonatkozó igazolást is, hogy 2019. április 23-án és július 10-én rágcsálóírtást végzett és igazolta azt is, abban a zárkában, ahol a felperes fegyelmi büntetését töltötte, illetve a szomszédos zárkákban rendkívüli rágcsálóírtásról is intézkedett. Ezzel az alperes jogszabályi kötelezettségének eleget tett és biztosította a fogvatartottak törvényben meghatározott követelmények szerinti elhelyezését, ezért az alperes részéről nem állapítható meg a felperest ért kár kapcsán sem jogellenes, sem felróható magatartás, amely miatt kártérítési felelősség nem terheli.

[13] A felperes a rágcsáló jelenlétével, az általa okozott kárral összefüggésben az egészsége sérelme miatt sérelemdíj iránti igényt is kívánt érvényesíteni, de maga sem állította, hogy az egészsége sérült, kizárólag ennek esetleges lehetőségére, veszélyére hivatkozott. A jogalkotó a személyiségi jog sérelmének veszélyét, lehetőségét nem rendeli szankcionálni, ezért egészségkárosodás hiányában sem a jogsértés megállapítására, sem emiatti szubjektív következmény alkalmazására nincs lehetőség. A felperes hivatkozott arra, hogy a fegyelmi elkülönítés ideje alatt az alperes kizárólag három alkalommal biztosította, hogy az ügyvédjével telefonon kapcsolatot tartson. Az alperes védekezése szerint, amikor a felperes jelezte, hogy telefonálni szeretne, azt a részére lehetővé tette. Felhívásra a felperes nem tudott nyilatkozni arra, pontosan mely további alkalmakkor kérte biztosítani a telefonálás lehetőségét és nem igazolta, hogy egyéb alkalmakkor is kért telefonálási lehetőséget, amit az alperes elutasított. Ezért nem volt bizonyított, hogy az alperes a felperes ügyvédjével való kapcsolattartást akadályozta és ezért jogsértő magatartást tanúsított.

[14] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

[15] A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.421/2020/6. sorszám alatti ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A fellebbezésben hivatkozott eljárási szabálysértés kapcsán az elsőfokú mulasztása miatt felhívta a felperest, hogy pontosan jelölje meg, az alperes mely időpontban akadályozta jogi képviselőjével a telefonos kapcsolattartást és minden egyes időpont vonatkozásában terjessze elő bizonyítékait, bizonyítási indítványait. A végzést a felperes jogi képviselője 2021. február 24. napján átvette, azonban a megszabott határidő alatt annak nem tett eleget. A felperes ezért nyilatkozatát ezt követően elkésztette, a határidő leteltét követően terjesztette elő, emiatt az hatálytalan. A felperes vállalása ellenére az elsőfokú eljárásban - az érdemi tárgyalási szakban sem, holott arra lehetősége lett volna - nem terjesztette elő ezen tényállításait, bizonyítási indítványait.

[17] Egyebekben az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes következtetést vont le, érdemi döntésével egyetértett.

[18] Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával a rágcsáló által okozott kártérítéssel, valamint az egészség, mint személyiségi jog sérelmével kapcsolatban kifejtett érdemi döntéssel is.

[19] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Pfv.III.20.724/2021/4. sorszámú végzésében a 8000 Ft kártérítés tárgyában előterjesztett felülvizsgálati kérelmet visszautasította, míg a Pfv.III.20.724/2021/5. sorszámú részítéletében a jogerős ítéletet részben, a perköltség viselésére vonatkozó részére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a felperes kapcsolattartási joga megsértésére alapított kereseti kérelme tárgyában a másodfokú

bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 10 000 Ft-ban, az alperes felülvizsgálati költségét 17 700 Ft-ban állapította meg azzal, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték 50 000 Ft.

[20] A Kúria részítéletében a felülvizsgálati kérelmet részben alaposnak találta. A felperes a rácsáló jelenléte miatt az egészséghez fűződő személyiségi joga megsértése megállapítását kérte, mellyel kapcsolatban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[21] Tévedett azonban az ítéltábla, amikor a telefonos kapcsolattartással kapcsolatosan a Pf.4. sorszámú végzés szerinti felhívás teljesítését elkésettnek és ezáltal hatálytalannak tekintette, mert 30 napos határidő engedélyezése mellett szólította fel a felperest, amely végzést a jogi képviselő 2021. február 24. napján töltött le az OBH központi elektronikus tárhelyéről, ezért a határidő 2021. március 26. napján telt el. A Pp. 146. § (6) bekezdésére és 612. §-ára utalva rögzítette, ennek alapján a felperes a 30 napos határidő alatt terjesztette elő beadványát, ezért vele szemben a mulasztás jogkövetkezményei nem alkalmazhatóak. Ezért az ítéltábla a kapcsolattartási jogra vonatkozó fellebbezést nem bírálta el, ami az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértés, ezért ebben a keretben az ítéltáblát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárás vonatkozásában előírta, hogy a felperes a felhívásra megtette a másodfokú eljárásban nyilatkozatát arról, hogy mely időpontokban kérte a telefonos kapcsolattartás lehetővé tételét és e tárgyban milyen bizonyítékokra hivatkozott.

Az ítéltábla döntése

[22] A fentiek alapján az ítéltáblának a felperes által az elsőfokú bíróságnál előterjesztett kereseti kérelmeket illetően a felperes kapcsolattartási joga megsértésére alapított kereseti kérelem tárgyában hozott elsőfokú döntést kellett felülvizsgálnia.

[23] Az ítéltábla hangsúlyozza, a felperes a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdés a) és c) pontja szerint jelölte meg, és sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kérelme ellenére 2020. július 7-én a perfelvételt lezárta, tette ezt annak ellenére, hogy határidő biztosítását kérte a telefonos kapcsolattartás körében kereseti tényelőadása pontosítására.

[24] A felperes keresetében tényként állította, hogy az alperes az ügyvédjével való telefonos kapcsolattartást három alkalmat kivéve nem biztosította a részére, azonban az elsőfokú eljárásban (és keresetében sem) jelölte meg, hogy pontosan mely további alkalommal akadályozta az ügyvédjével való kapcsolattartást és e vonatkozásban bizonyítási indítványt sem terjesztett elő (keresetlevél 15-16. és V. pontja). Az elsőfokú eljárásban a perfelvételi tárgyaláson határidő biztosítását kérte arra, hogy a keresetben előadott tényállítását és ahhoz kapcsolódó bizonyítási indítványait 15 nap alatt előterjeszthesse, tényállításait pontosíthassa, kiegészíthesse (10. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal).

[25] A Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontja alapján eljárva - figyelemmel a (2) bekezdésre is - a perfelvételi tárgyalást az elsőfokú bíróságnak el kellett volna halasztania, mert a felperes a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudta teljeskörűen megtenni. Ez különösen indokolt volt, mert a tárgyalási jegyzőkönyv szerint e körben a keresetlevél általános előadásával szemben a felperes pontos tényállítást kívánt tenni annak előadásával, hogy hány alkalommal, kitől és mikor kérte a telefonálás lehetőségének biztosítását, másfelől arra a felperesi nyilatkozatra is figyelemmel, hogy a jogi képviselőjével való kapcsolatfelvétel alkalmával jelezte, hogy levélben a részére további bizonyítási indítványra vonatkozó javaslatokat küldött, mely a tárgyalás napjáig hozzá nem érkezett az alperes által alkalmazott iratkarantén miatt. Az elsőfokú bíróságnak azonban már a

keresetlevél előterjesztését követően észlelnie kellett volna a felperes kapcsolattartásra vonatkozó tényállítása hiányosságait és annak pontosítására kellett volna felhívnia.

[26] Az elsőfokú bíróság ezen mulasztását észelve - figyelemmel a felperes fellebbezési hivatkozására is - az ítéltábla a Pf.II.20.421/2020/4. sorszámú végzésében felhívta a felperest, hogy pontosan (év, hónap, nap szerint) jelölje meg, az alperes mely időpontokban akadályozta a jogi képviselőjével való telefonos kapcsolattartást és minden egyes megjelölt időpontra vonatkozóan terjessze elő arra vonatkozó bizonyítékait, bizonyítási indítványait. A felperes határidőben teljesített nyilatkozatában és a Pf.II.20.421/2020/5. sorszámú beadványának 3. pontjában részletesen megjelölte azon időpontokat, amelyek vonatkozásában állította, hogy a magánelzárás időszaka alatt mely időpontokban kérte az ügyvédjével történő telefonos kapcsolattartás lehetővé tételét. A 4. pontban előadta azt is, hogy összesen három alkalommal tették lehetővé számára, hogy ügyvédjének telefonálhasson azzal, hogy a fegyelmi elkülönítésben töltött két hét alatt mindössze egyszer tudott ténylegesen beszélni ügyvédjével. Arra nem emlékezett, hogy ez mely napon történt. Az általa megjelölt 18 napból egy nap volt, amikor őt nem korlátozta az alperes az ügyvéddel való kapcsolattartásban, a többit illetően igen, mert több alkalom is volt, amikor telefonálhatott, de nem érte el az ügyvédet, így ezeken a napokon újabb, többszöri telefonálás lehetőségét kérte biztosítani, azonban csak egyszer próbálkozhatott.

[27] Tényállítása bizonyítására tanúként kérte meghallgatni (személy neve) vezető nevelőt arra, hogy hány alkalommal kérte a telefonálás lehetőségét az ügyvédje felé és a kérelmek nyomán milyen intézkedéseket tett.

[28] Az elsőfokú bíróság - eltérő álláspontja miatt - a perben a kapcsolattartás vonatkozásában bizonyítási eljárást nem folytatott le, a felperes pontosított kereseti tényállítása, előadása és ahhoz kapcsolódó bizonyítékainak megjelölésére a másodfokú eljárásban került sor. Ezért az ítéltábla megítélése szerint a kapcsolattartási jog sérelmével kapcsolatos kereseti kérelem körében a bizonyítási eljárás lefolytatása, a rendelkezésre álló bizonyítékok összevetése, azzal kapcsolatban a tényállás megállapítása és az érdemi döntés az elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozó kérdés.

[29] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 381. § alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mert az elsőfokú eljárás megismétlése e körben szükséges és a fentebb írtak szerint az eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi elbírálására kihatott.

[30] A megismételt - bizonyítási, érdemi - eljárásban az alperest nyilatkoztatni kell a felperes bizonyítási indítványaira, a tanúként megjelölt személyt meg kell hallgatni a felperes által állított és a magánelzárás 2019. szeptember 16. - 2019. október 4. napjáig tartó időszaka vonatkozásában a telefonos kapcsolattartást illetően és tisztázni kell, hogy a felperes hány alkalommal kérte az ügyvédjével való kapcsolattartást. Tisztázandó kérdés az is - tekintettel a felek különböző előadására -, hogy ebben az időszakban a felperes jelen eljárásban eljáró jogi képviselője akár kirendelt védőként, akár meghatalmazottként a felperes ügyvédje volt-e, erről az alperesnek tudomása volt-e és e tény a telefonos kapcsolattartás engedélyezése szempontjából jelentőséggel bír-e, vagy sem. Megjegyzi az ítéltábla, a felperes előadása szerint az ügyvédjével való kapcsolattartás nem korlátozható, a védő hívásához engedély nem szükséges (F/6. sorszám alatti beadvány), míg az alperes által 8. alatt csatolt A/2. szám alatti híváslistából az állapítható meg, hogy az abban feltüntetett időpontok között szeptember 16-án, 18-án, 23-án, 30-án és október 7. napján a felperes "dr. Kovács Arthúr meghatalmazottat" hívta. Ennek az okiratnak ellentmond az az alperesi beadványban található nyilatkozat, hogy a felperes nem állt büntetés hatálya alatt, ebben az időszakban védőként, jogi képviselőként a jelen perbeli ügyvéd nem járhatott el és a felperes "barát kapcsolattartóként" kérte regisztrálni a telefonos lehetőséget. Értékelendő az az alperesi védekezés is, hogy akkor sem sértett volna

jogsabályt, ha magánelzárás ideje alatt nem engedélyezi a telefonálást. Erre vonatkozó jogi érveit az alperes azonban nem fejtette ki. Felperes F/10. sorszám alatti jegyzőkönyvben ugyanakkor azt nyilatkozta, hogy magánelzárása alatt büntetés-végrehajtási ügyben jelen perbeli jogi képviselője védőként járt el és indítványt tett arra is, hogy erre vonatkozó igazolást az elsőfokú bíróság szerezzé be a Szegedi Törvényszék büntetés-végrehajtási csoportjától. Az alperes erre vonatkozó A/12. sorszám alatti jegyzőkönyvben tett nyilatkozata az volt, hogy fegyelmi eljárásban a jelen perbeli jogi képviselő nem képviselte, egyéb ügyben volt meghatalmazása, azonban nem tisztázott, hogy ez pontosan mi volt.

[31] Mindezek felderítését követően kell állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak abban, hogy a felperes által megjelölt magánelzárási időszakban a kapcsolattartási jog sérelme megvalósult-e, és ha igen, az sérti-e a felperes kapcsolattartáshoz való jogát, mint személyiségi jogot, figyelemmel arra is, hogy az alperes hivatkozása szerint a kapcsolattartásnak egyéb formái is vannak.

[32] Az ítéltábla a hatályon kívül helyezésre figyelemmel a peres felek eljárási költségét - figyelemmel a Kúria részitélete szerinti költségekre is - csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróság érdemi határozatában dönt [Pp. 386. § (3) bekezdés].

Szeged, 2022. június 2.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila sk.
táblabíró